

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De spiritali Ministri filia. Capvt XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

nulla crux
molesta, sed
est Deus om-
nia in omni-
bus.

Rom. 8.

ntunt, Dei voluntate fruuntur, & suam pro-
sus nesciunt voluntatem? vt interim taceam
omnes illas luculentas consolationes & cele-
stes oblectationes ac delicias, quibus Deus
fictos amicos suos crebro recreat ac sustentat.
Nimirum in ipso propemodum celo isti de-
gunt: quandoquidem quicquid illis euenit
vel non eueniat, quicquid in creaturis omnibus
Deus siue agat siue non agat, cuncta hæc illis
primè cedunt & cooperantur in bonum. Hoc
pacto homini æquanimiter aduersa patienter
etiam in hac vita pars quædam præmij retri-
bitur, eò quod in omnibus pace & gaudio pa-
tiatur, & post obitum vita eum consequatur
æterna. Amen.

De spiritali Ministri filia.

CAPVT XXXV.

Elizabeth
Staglin qua-
lis.

Eodem fermè tempore Minister Sapien-
tiæ filiam habuit spiritalem professionis
Dominicanam, in clauso quodam curia-
dam oppidi cœnobio degentem, vocabulo Elizabeth
Staglin, cuius externa vita & conuersio
tio admodum sancta, & interior animus placidus
angelicus erat. Præclara illa conuersio, qua
totam anima & corde ad Deum transtulit, tam
erat fortis, efficax, & vehemens, vt ab omni-
bus statim rebus superuacaneis cunctisque vani-
tatis, quibus multi æternam suam salutem
negligunt ac impediunt, prorsus expediretur.
Omne illius studium eò intentum ferebatur
vt spiritalibus posset institutionibus imbuatur
quibus

quibus ad beatam perfectamque obtinendam vitam, cui vni vnicè inhiabat, dirigeretur. Siquid vspiam didicisset pium ac salutiferum, quod tum ipsam, tum alios ad spirituales capefendas virtutes posset prouehere, id diligenter annotabat. Imitabatur planè sedulas apes, mel dulcissimum ex multigenis floribus comportantes. In cœnobio illo, vbi inter alias virgines morabatur ceu virtutum omnium viuū quoddam simulachrum, quamuis affecto & debili esset corpore, tamen librum quendam confecit non parum magnum, in quo inter alia conscripserat vita sanctarum virginum sanctam & religiosam viuendi rationem, & quam stupenda ac mira in eis Deus effecisset: quæ sanè cum primis ad pietatem excitant homines Deo deuotos. Eadem virgo notitiam contraxit Ministri Sapientiæ, ad cuius discendam vitam ac institutiones multa cum deuotione diuinitus permota fuit: sicque factum est, vt occultè admodum qua ille ratione per omnia penetrasset in Deum, seseq; primum abnegasset, ex illo expiscaretur; idemque in scripta retulit, vt iam superius dictum est, & infra referetur. In primo conuersionis eiusdem virginis initio multa illi sublimia & ad intellectum pertinentia inciderunt, captu admodum difficilia, vtpote de simplici ac nuda diuinitate, vt res omnes creatæ nihil sint, de sui resignatione, de formarum ac simulachrorum omnium expulsionem ac absterfione, atq; id genus alijs, quæ & elegantibus erant ornata verbis, & lectori miram adferebant animi voluptatem. Sed in his id latebat detrimenti ac perniciæ, quantum ad simplices

Nn 5 plices

plices & primum inchoantes homines per-
 nebat, quod ob necessariæ discretionis dis-
 sum, quo etiãdum illa virgo laborabat, ve-
 ba illa dictaque possent in hanc atque illam
 pi partem, & æquè ad carnem vt ad spiritum
 accommodari, prout lector affectus esset. In
 seipsis quidem erant optimæ institutiones, nec
 tamen ipsa se indè expedire poterat. Quamob-
 rem scriptis orauit Ministrum Sapientia, vt
 ipsi suppetias ferret, & ad planum regiumque
 ipsam iter deduceret. Sed quia ante dicta
 rum institutionum voluptate etiam ipsa non
 nihil capta erat, scripsit ei, vt intermissis rub-
 oribus institutionibus, de sublimibus illis
 suprã memoratis rebus ad ipsam perscriberet.
 Ad quæ Minister ita respondit: Si quidem illis
 de eiusmodi altis rebus præ admirationem
 me cupis certior fieri, vt illis cognitissimis
 tu possis commode eloqui, facile te pauca
 pediêro verbis, quæ tamen te gaudio effere
 non debeant, maximè quãdo hinc facile po-
 tes in perniciosos errores abduci. Vera sancti-
 tas & profectio non in pulchris est verbis
 sed in bonis operibus & rectè factis. Si verò
 te ad percontandum incitat, vt possis ea vi-
 do assequi, fac quod hortor, ommissisq; inter-
 raris & præcellis hisce quæstionibus, ea potius
 inquiras, quæ tibi magis conueniant & accom-
 moda sint. Vt mihi quidem videtur, mone-
 lis etiamnum es & iuuenis & parum exercita-
 ta: quamobrem tibi tuique similibus longet-
 tilius & conducibilis fuerit, nõssè vt primum
 incipiendum sit, & de vita actiuosa salutari-
 que accipis exemplis, vt videlicet ille atque ille

Vera sanctitas
 in quibus cõ-
 sistat.

Dei amicus, qui simili modo suæ vitæ emendationem sint auspicati, principio quidem in Christi vita & passione sese exercitârunt, quænam perpetim perpessi sint, vt sese foris ac intus gesserint, vtrum à Deo suauitate an sterilitate tracti sint, & quando denique vel quo pacto rerum formis & imaginibus absoluti fuerint. His nimirum homo inchoans prouocatur, dirigiturque ad apprehendendam perfectionem, & ea, quæ sunt viciniora salutis, quâuis possit hæc eadem Deus in momento præstare homini, quod tamen non solet, sed labore & concertatione ea obtinenda sunt. Ad hæc rescripsit virgo iam dicta: Non ego sublimibus & subtilibus in hio verbis, sed vitæ sanctimoniz ac integritati, eaque omninò fiat animi sententia, rectè ac ordine profequi, vtcunq; molestum & acerbum id fuerit. Siue fugere oporteat, siue perpeti, siue emori, siue quodlibet aliud sit, quod me ad supremam possit perfectionem euahere, id planè persequi decreui. Nec est quod te absterreat Pater naturæ meæ imbecillitas. Quicquid ipse iubere ausus eris, etiamsi naturæ doleat, id equidem, diuinæ virtutis freta auxilio, exequi non verebor. Incipe primum à minimis, & sensim ad altiora me deducito, quemadmodum puerum scholasticum solet ludimagister ea primum docere, quæ pueritiæ congruant, ac subindè magis magisque promouet ad studia potiora grauiorâq; donec in magistrum euadat. Vnum est, quod te oratum velim, quæso ne id abnuas, vt non modò abs te dirigar ac instituar, sed

confir-

Quib. ad perfectionem quisquam nouitius incitetur apprehendendam.

Ardens piaz virginis proficiendi defectum.

Pelecanus
quāto pullos
suos amo-
re prosequa-
tur.

confirmet etiam & corroborer in quibuslibet
quæ mihi possint accidere, aduersitatibus. Scilicet
citante Ministro, quænam ipse esset petri-
respondit. Ex alijs didici mi Domine, pelica-
num ea esse natura, ut rostro seipsum vultu-
ret, ac proprio cruore suos alat pullos, natura
victus amore. Quo exemplo id ego significare
re volo, ut tu quoque eodem modo me mili-
ram ac indignam filiam tuam esca spiritalium
piarum institutionum tuarum foueas ac nutri-
ceris, nec eas aliunde colligas, sed ex te ipso pe-
tas. Quanto namque propius quid ipse exper-
tes, propriaque didicisti vita tua, tanto magis au-
ficiet ac permouebit sitibundam animam me-
am. Ad hæc Minister rescripsit in hunc mo-
dum: Non ita pridem sublimia quædam dicta
mihi exhibuisti, quæ tu ipsa tibi collegeras et
mellissimis sanctæ memoriæ Doctoris Bo-
kardi scriptis, quæque ita ut par est, magno ho-
dio & amore conseruas. Non possum ergo non
vehementer admirari, quod post haustum pre-
clarissimi illius viri eximium nectar, tam copio-
re te sitire significas humilis Ministri simplici-
cem ac rusticum potum. Quamquam dum id
recte perpendo, non sine ingenti gaudio tuam
hac in re prudentiam & industriam compen-
satio, quod studiosè inquiras, quæ prima
sint initia sublimis ac securæ vitæ,
aut quibus exercitijs ad eam
primò pertingen-
dum sit.

OIV
45